

rectitudine vite. Quanto autem magis quis esurie iusticie habet tanto maiorem leticiam habet opandi iusticiam. Amatoribus namque veri boni non est satis quod iusti sunt. sed superstitiunt opus iusticie. et reddere vnicuius quod suum est. videlicet deo. sibi et proximi misericordie. namque propter esuriem et sitiem iusticie multi sciunt mortui sunt mundo et mortui sunt corporaliter quod per illa iusticia morti se tradiderunt. Esurienda igitur iusticia est ut thesaurus aliquid thesauris preualeat. Unde ecclesiastica. xxix. Donec thesaurum tuum inceptis altissimi. et perderit tibi magis quam auctor. Alios namque thesauros relinquit homo cum moritur. sed hunc thesaurum vices iusticia etiam post mortem servare cū defert. Unde in apocalypsi dicitur. Oportet enim illos sequentes illos. Sed profide, tandem est quod homines esuriunt et sitiunt diversimode. aliqui malum. aliqui bonum. aliqui avarum et argentum. aliqui possessiones innatas. aliqui honores et seculi voluptates quod oīno satiare non possunt. sola autem est iustitia que producit ad gloriam. ubi satietas eterna possidebif. Unde rich. de scoto vieto. super illo verbo. Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam. sicut ait. Deus homines esurientes et sitiunt sed diversimode. aliqui namque esuriunt et sitiunt malum. aliqui bonum. aliqui avarum et argentum vel vestes preciosas predia vineas et possessiones innumeratas. ista tamen omnia bona sunt in se. sed in hoc quodammodo mala esse dicuntur quod a malis male esuriunt et sitiunt. sic et dominus iniquum dixit māmona. id est divitiis. non quod res divitiarum essent iniquas. sed per iniquitatem acquisitae. Alii esuriunt et sitiunt praeteres et honores. aliqui voluptates. aliqui salutares in foro et vocari ab hominibus rabbi desiderant. sed tales non sufficiunt homini. dominus hoī sufficit. qui dominus est mundi. non enim impletus oculus visu nec auris impletus auditu. nec in ceteris sensibilibus est homo saturari ex eorum delectatione nō possumus. Quod rex domini bene consideravit qui quod vis habet ad comedendum et bibendum non solus ad necessitatem sed etiam si vellet ad superfluitatem cum dixit. Satiabor cum appetuerit gloria eius. Igis esuriemus et sitiamus non terrena sed iusticiam. quod per esuriem et sitiem iusticie premittimus ad saturatem eterne glorie. hec richardus.

De misericordia.

Capitulum XIX.

Quo est misericordia. et sequitur immediata iustitia. Unde dicit quidam glossa misericordia et iustitia ita puncta sunt. ut altera ab altera tempore beatificatio. iustitia enim sine misericordia crudelitas est. misericordia sine iustitia dissolutio. Unde post iusticiam dominus sequitur dicitur. Beati misericordes quoniam ipsi misericordiam sequuntur. Et notandum quod misericordia est virtus per quam animus sub calamitate afflictorum mouetur. Secundum dicitur. Misericordia est tristitia in alienis malis. Unde illi misericordes dicuntur. qui de malo alterius quasi de suo dolent. De hoc remigius. Misericordia quasi misericordia cor. quod alterius misericordia quasi sua reputat. et de malo alterius quasi de suo doleret. hec remi. Debet ergo unusquisque fidelis cui suppetunt res temporales opus in pauperes exercere elemosinam largiendo. ut per hoc deum creatum omnium ad miserandum sibi debitorum faciat. quod per pauperibus tribuit in gazophilaciū christi mittit et in manu depositum. Unde beatus augustinus. Dicit tibi christus. Da mihi de eo quod dedit tibi. de meo quero et mihi non donas. da et redito. habuisti me largitorum. facito et me debitorum. hec augustinus. Item dicitur. Nam pauperes sunt gazophilaciū christi. Unde quod in manus pauperum ponit in gazophilaciū christi mittit. immo quod plus est in

Liber . III. **Dist. I.** **Ca. XX.**

manus dei ponitur. et iam auferri non
potest ei qui dedit cu non sit qui de ma-
nu eius possit eruere. huc aug. Si vero a
liquis religiosus est vel paup qui non
h3 vnde tribuat necessitatē patienti.
d3tū facere qd in se est viz passionez
erga proximos. misericordia patientibz ex-
hibendo qz nonunqz maioris est meri-
ti ex corde primo opati qz terrenam
substantia eidē tribuere. Un d3t beatus
greg. Exteriora largiens rem extra se
metipm pbuit. qz aut fletum et passio-
nem tribuit primo. ei etiā aliquid de
seipso dedit. huc gre. Qui ergo miāam
a dñōsequi desiderat ihe opus pietas
et mīe primo impendere studeat.
Un richar. Beati misericordes qm
ipi miāam osequenf. Si g̃vis miāam ac
cipe exhibe misericordiam. dimitte in
quit et dimittemini. scdm em̃ mensurā
qua mensi fueritis remetet vobis Be-
ati quoqz misericordes. q altis in mi-
seris suis assistunt et eos fm̃ possibili-
tatem suam defendunt et protegunt.

C. De mundicia cordis. **Ca. XX.**

Sexta beatitu-
do est mundicia cordis et sequi-
tur immediate miāam. qz qui opa mīe
exercet. nisi hoc mundo et simplici cor-
de fecerit. mercede eterna se privat.
Unde beatus amb. Qui miāam differt
miāam amittit. nisi mundo corde mise-
reaf. nam si iactantiam querit. nullus
est fructus. Un sequif. Beati mundo
corde. Unde beatitudo cordis est inter-
gritas vtriusqz hominis. diuini amoris
et mundi advidendū deū et ardentissi-
mediligendum. Unde raba. sup illo
verbo Beati mundo corde sicut. Quā
di corde sunt. quos non arguit vlla cō-
scientia peccati. Un mūdus deus mū-

to corde spicif. et templū dei non p̃t
esse pollutum. deū em̃ mundi corde vi-
tent hic p̃ gratiam in emigmate. in fu-
turo aut facie ad faciem. huc raba. Te
cessit ergo qui deū videre desiderat
ut oculos cordis ab omni squalore pec-
cati tergant. Unde leo papa. Pplen-
dorem veri luminis sordēs acies vide-
re nō poterit. et qd erit iocunditas men-
tis mundis. hoc erit pena maculosis
Declinenf q̃ terrenaz caligines vani-
tatū. et ab oī squalore iniquitatis inte-
rioris oculi tergant ut serenus intui-
tus tanta dei visione pascant. huc leo
papa. Quāo magis vñusquisqz a ma-
lis opibz se abstraxerit et iusticiā dile-
xit ac bona opa fecerit. tanto ampli-
us fm̃ possibilitatē humanaz mentis
oculis videbit. De hoc cris. sic dī. Qui
oēm iusticiā facit et cogitat. mente sua
deū videt. qm̃ iusticia figura dei est. deū
em̃ iusticia est. scd̃ ergo q̃ aliquis
corripuerit se a malis et fecerit bona.
fm̃ hoc videt deū. aut p̃az aut ampli-
us aut interdū aut semp fm̃ possibili-
tatem humana. in seculo aut illo mū-
di corde deū videbunt non in speculo
sed facie ad faciem. huc criso. Unde
mus ergo nos non solū ab opibz pra-
uis. veriūtā a cogitationibz immuni-
vis ut deū videre mereamur in celis
Quia scdm q̃ dī richar. de sancto vil-
ctore. Unde sunt illi corde. qui nec
polluūt pollutiōe inutilis cogitationis.
Unde corde sunt. quos nec tergit ne-
bula terre ignorantie. nec corrūpit ar-
doz fede occupentie. Unde mereamur
corda nostra ab omni ignorantia p̃ in-
quisitionem veritatis. et ab omni pue-
sa occupentia per amorem virtutis.
vt mereamur deū videre in gloria re-
gni celestis. huc richardus.